
Varietats.

LA RONDALLA DE LA GRIPPE (TRADUCCIÓ DEL FRANCÉS.)

Heus aquí qu' en un llogaret d' una terra llunya que se 'n diu Persia, hi vivia un home vell, vell; més vell que la mateixa Persia ab tot y ésser tant antiga.

Aquest vell ningú sabia qui era, emperò tots lo temian perque de mirarlo solsament ja feya basarda. Alt y prim com un fús, ab un cap gros y una barba llarga, espessa y escabellada, redolit com las fullas, sempre tremolava. Per aixó cercava 'l sol y la seca y fugia de las plujas com de la creu lo diable. Y heus aquí que aquest vell vivia lluny del poblat perque de sos ulls n' eixian llamps de mort que glassavan á qui 'ls rebia y vivint tot sol, s' irritava si algú anava á somoure son casal, qu' estava voltat d' estanys assecats, ab brugits de vida ó d' alegria. Y com lo vell, vellet, no volia mal á ningú que no l' atormentés, per aixó se n' apartava y solsament si malmirava á algú era perque li cercava requesta.

Vá venir un temps que sa terra se poblá de novas generacions vingudas de part de ponent de sas montanyas y tot ho feren anar en renon. Aixó vá enutjar fortalement al vell de la barba blanca y lo cap grós. Y á tots los estrangers que no li respectavan lo sagrat de sa terra los malmirá y tombaren malalts de greu malaltia.

Com ho farém, com ho dirém, no sabian de que 'ls pervenia lo mal, fins que s' adonaren de qui 'ls hi donava y llavoras ja 's guardaren de sas miradas.

Mes lo vell á qui li havian tret y tot lo motiu d' avi *Grippe*, no 's desenfadá encara, perque 'ls forasterots li treyan tot de pollaguera dins de sa terra, y se 'n duyan l' or cap á la seva. Quina te 'n fá: los espera de trascantó y 'ls venta bastonada, cosa qu' ell no havia fet mai perque ni bastó tenia. Res hi vá valguer y 'l vellet constant y perfidiós ab sa venjansa veient que ja 's reyan massa d' ell, resolgué anar á castigar á sos pares y germans en sa mateixa llodriguera.

Tal dit tal fet. Una nit clara y seca, sense ombra de núvols, passa la porta y emprén camí. Al passar lo bosch de son llogaret s' atura per tallarse un bastó de grévol més alt que no pas ell y 'l vá